

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 6. Concilium Valentinum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæculum XI.
A.C. 1100.
jor, Dux Normanniæ necdum a peregrinatione cruciata reversus esset, Henricus, natu minor, fratre absente, Regem se sine mora proclamari & coronari effecerat, qui deinde non obstante Roberti conatu annis plusquam triginta sex Rerum in Anglia potitus est.

Edmer. 3.
Nov.
Anselmus strenue iter faciens, cum Dubrim vigesima tertia Septembris apulisset, in Anglia exceptus est, omnium ordinum hominibus maximam lætitiã profitentibus, quod sperarent, ipso redeunte patriam quasi e ruinis resurrecturam, & Sanctum Præsulem malis omnibus, præsertim illis, quibus Religio pãne everfa erat, remedium allaturum esse.

§. VI.

Concilium Valentinum.

to. 10. Conc.
p. 717. ex Hugo Flav. p.
254.
In Francia duo Legati Joannes & Benedictus complura celebrarunt Concilia, quorum primum, quod Augustoduni indictum fuerat, Valentia habitum est. Præcipua hujus Conventus causa fuere querelæ Canonicorum Augustodunensium contra Norigaudum Episcopum suum, qui Simoniace intrasse & Bona Ecclesiæ suæ distraxisse accusabatur. Is auctoritate Legatorum Canonicos Valentiam venire compulit, quamvis reclamarent, se ad locum extra suam provinciam positum vocari non debere.

Nam

Nam Valentia provinciæ Viennensi ad Sæculum XI.
 scripta est. Prima Concilii Sessio cele- A.C. 1100.
 brata est ultima die Septembris anno
 millesimo centesimo, cui Prælati omni-
 no viginti quatuor, Archiepiscopi, Epi-
 scopi, & Abbates interfuerunt. Ar-
 chiepiscopus Lugdunensis ægrotans Le-
 gatos misit; Episcopi vero Lingonensis
 & Cabilonensis, ne irent, ab eo prohibi-
 ti dicebantur, quia offensum se credebat,
 quod Legati Romani Episcopum suæ
 Diocesis ipsius Judicio subtraherent.
 Episcopus Matisconensis, cum Roma re-
 dired, a Guiberto Antipapa captus, in
 custodia detinebatur. Ita ex provincia
 Lugdunensi solus Episcopus Augustodu-
 nensis in Concilio Valentino fuit.

Porro Episcopi Augustodunensis Ad-
 versarii erant tres ipsius Ecclesiæ Cano-
 nici, atque inter eos duo Archidiaconi,
 Præpositus & Cantor. Præterea Ab-
 bas S. Benigni Divione, Abbas Flavinia-
 censis, & Abbatis Cluniacensis Legati.
 Sed accusatus respondebat; non esse ido-
 neas ad accusandum Personas, quod oves
 Pastorem suum accusare non deberent.
 Omnes ipsius Electioni & consecrationi
 consensisse, quamvis sub pœna anathe-
 matis monitos, ut proponerent, si quid,
 contra Electum objiciendum, haberent.
 Unum ex eis a se Officium Diaconi, &
 alterum Cantoris suscepisse, & utrumque
 sibi

Sæculum XI. sibi homagium præstitisse. Tandem in-
A.C. 1100. eptam esse Actionem, in qua unicus esset
 accusator & alter testis. Dicebant Le-
 gati; In causa Simoniae nullam omnino,
 quamquam infamem, personam ab accu-
 satione removeri, cum Gregorius VII.
 Papa in quodam Concilio Romano Epi-
 scopum Simoniacum deposuisset, accu-
 sante uno Abbate, criminis conscio. Ce-
 terum unum Actorem & unum testem
 sufficere.

Ubi deinde proferenda fuisset Sen-
 tentia, inter Episcopos & Legatos orta
 est contentio. Dicebant enim Episco-
 pi, Accusatum ad se purgandum com-
 pellendum esse, pro more Ecclesiae Gal-
 licanae, in Concilio Claromontano, Ur-
 bano Papa præsentem, confirmato. Qui-
 bus respondebant Legati, secundum
 Canones Actorum esse, probare, quod
 reo objicerent. Reus vero ad Sacram
 Sedem appellavit; quam appellationem
 Legati non receperunt, quod ipsis Papa
 plenitudinem potestatis communicasset.
 Inter hæc Sessio usque ad noctem pro-
 ducta, causæ decisio in aliam diem dilata
 est. Illa nocte Norigaudus Episcopis do-
 na misit, quæ a quibusdam accepta ab
 aliis repulsa sunt. Iisque, qui munera
 rejecerant, Cardinales Legati in Sessio-
 ne alterius diei publice gratias dixerunt.
 Causa quidem in ista Sessio iterum agi-
 tata,

tata, sed non finita est, rogantibus omnibus Episcopis, ut usque ad Concilium, ab iisdem Legatis Pictavii celebrandum, res differretur. Interim vero Norigaudus ab omni Officio Episcopali & Sacerdotali suspensus est. Hæc in ipsius causa in Concilio Valentino acta sunt.

Sæculum XI.
A. C. 1100.

§. VII.

Guiberti Antipapæ obitus.

Guibertus Antipapa dum hoc Concilium celebratur, videlicet sub initium Octobris anno Salutis millesimo centesimo, ex quo in Sacram Sedem intrusus fuisset vigesimo, ex quo Gregorius VII. Pontifici rebellis extitisset, vigesimo tertio, e vivis abiit. Quamprimum Apostolicam Sedem ascendisset Paschalis, ei Romani maximopere suadebant; Antipapam Guibertum tandem dejiceret; rem probro non vacare, rebellem tribus ejus Antecessoribus resistere potuisse. Si pecuniæ defunt, inquietant, auro & argento subveniemus. Tumque Legati Comitum Rogerii advenientes, ut Papam electum nomine Domini sui salutarent, ad ejus pedes inclinati uncias auri mille posuerunt. Paschalis Papa, his subsidiis excitatus, adversus Guibertum arma capit, Albano pellit; sicque ejus factio etiam in ipsa Urbe Romana attrita est. Guibertus ad oppidum vulgo

Chro. Vird.
p. 256.

Domnizo.

Petr. Pisa.

Hist. Eccles. Tom. XVI.

B

Cit.